

же да види царство-то Божие; (5 ст.) не може да влѣзе въ царство-то Божие. „

6. *Истинни-ти Христіани, защото обычатъ (а) Бога, и ся гнѣсятъ отъ грехъ-тѣ, ще живѣтъ чистъ (в) и святъ (г) живѣтъ; и вѣ работж-тѣ си ще сѫ прилежени (д), и вѣ добры-ты дѣла (*). (е) ще изобилуватъ; и тыя ильца и другы подобны на тѣхъ сѫ свидѣтелства, че илько е станалъ истинный Христіанинъ (з).*

а) Іак. 14; 23. “Ако илько мя обыча, ще уварди слово-то ми. „

в) 1 Іоан. 3; 3. “И всякой, който има тѣжъ надеждѫ въ Него, очищава себе си, както и той е чистъ. „

г) Ефес. 4; 24. “Облечѣте ся въ новыя-тѣ человѣкъ, който е направенъ по образъ Божій въ правдѣ-тѣ, и въ истинѣ-тѣ святость. „

Евр. 12; 14. “Трудѣте ся да имате миръ съ

*] Илькои мыслять че, ако ные ся оправдаваме само съ вѣрж-тѣ безъ дѣла, то отнемаме побужденія-та къмъ добры-ты дѣла. Не е така.

Ные имаме всички-ты побужденія, които имаше и Христосъ, когато той бѣше на землѣ-тѣ; имаме и всички-ты побужденія, които ангели-ти иматъ да овѣчать Бога и да правятъ волѣ-тѣ Му.

Любовь-та и заповѣди-ти Божіи сѫ идей силни причины, които ны побуждаватъ да правимъ добро. Сынъ-тѣ който слугува на баща си отъ любовь, е по вѣренъ и по ревностенъ отъ наемникъ-тѣ, който работи за заплатѣ.

Апостолъ Павелъ казува “Человѣкъ ся оправдава съ вѣрж-тѣ везъ дѣла-та законни. „ Но никой не може да бѫде по прилеженъ или по ревностенъ отъ Павла да прави добро.